
Buntteri

Vuosikerta 1 Lehti 1

Lokakuu 2004

Pikkuluokkien SM:t Jämillä, tekniikkaa

Sunnuntaina 9.2004 pidettiin pitkää aikaa vapaastilentävien pikkuluokkien SM:t Jämin lentokeskuksessa. Tuuli oli taas kerran kentän yli poikittain harjuun nähden vastakkaiselta puolelta. Tinttejä oli melko runsaasti ja samoin laskevia ja pyörteitä

F1H senioreissa SM:n vei F1A:n jo talvella voittanut Kimmo Kulmakko. Kimmon kone on varustettu hiilikuituisilla Ukrainan siivillä ja runko on F1A keula, jossa ohuempi hiiliputki. Taimerina oli vielä tällä kertaa mekaaninen, mutta seuraavaan Kimmo lupaili jo elektronista taimeria. Bunttisysteemi oli käytössä ja vaikutti toimivan oikein hyvin. Siiman päässä lennokki vaikutti hieman rauhattomalta pyörteisellä, mutta kokeneen lennättäjän käsissä ongelmia ei juurikaan tullut. Hakusysteeminä Kimmo käytti koneen laskeutuessa kompassikiikarista otettua suuntaa, joka syötettiin GPS laitteeseen. Sitten vain kipaistaan harjulle ja kuljetaan harjua pitkin niin, että ollaan annetun suunnan mukaisella reitillä ja sitten koneen löytäminen onkin jo aika helppoa. Jotkut lennoista menivät tosin korkealle puuhun, jolloin tarvittiin onkivapaa avuksi.

Toiseksi tulleella Tähkäpään Heikillä oli lilalla ikarexillä päällystetty buntteri, joka jäi ainakin kerran pahasti puuhun. kakkoskoneena oli perinteisempi balsatorsioinen pyörityskoukulla varustettu lennokki.

Kolmanneksi tuli Raimo Katajamäki, joka on tehnyt nykyiset F1H-liidokit vanhoista F1A-liidokin siivistä. Mukana oli mm. Roskilden tarralla varustettu tutunnäköinen siipi, joka näytti olevan vielä oikein hyvässä kunnossa. Ramin liidokit olivat pyörityskoukulla varustettuja, mutta ilman bunttausta.

P-30:ssissä vaikutti siltä, että ne jotka pärjäivät, käyttivät monisäikeistä kumia ja siitä johtuen lyhyttä nousuaikaa. Nykykumeilla P-30 nousee todella hyvin ja välttää metsänreunan pyörteet helposti. Liito tietysti on potkurin jarrutuksesta johtuen heikohkoa, mutta kunnan tintissä maksien teko ei näyttänyt tuovan kovin suuria ongelmia. Tosin jotkin "matalalentäjistäkin" pärjäivät aika mukavasti. Heistä ehkä parhaiten Pekka Ronkanen, jonka shamanistinen lennätystyyli loitsuineen herätti melkoisesti hilpeyttä.

Yleisesti voidaan todeta, että tällainen kesä/syysajan kisaaminen on aivan eri laji kuin talven tymässä tehdyt pitkät lentoajat, joissa kovat laskevat ja pyörteet eivät häiritse.

Liidokkiluokasta voi kyllä jo todeta, että ainakin pyörityskoukku alkaa olla välttämättömyys, jos aikoo menestyä ja parempi olisi jos vielä löytyisi tehokas bunttaus sen lisäksi.

Kilpailujen osanottomäärän ja tason suhteen voisi todeta että nämä kisat vastasivat kirjoittajan mielestä täysin luokille saatua SM- ja Suomen Cup-tasoa.

Hessu punoo juonia viimeiselle lennolle. Vieressä Hessun kakkoskone. Taustalla Pajusen Timppa vaihtaa kumia Tamperelaisen huumorin säestyksellä.